

عنوان مقاله:

بررسی خواندن و نوشتن در کودکان نابینا و کم بینا

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حنانه درفشی جوان - کارشناس ارشد روانشناسی، آموزگار استثنایی

خلاصه مقاله:

بینایی یکی از منابع مهمی است که برای کسب دانش از آن استفاده می کنیم. از لحظه ای که از خواب برمی خیزیم نیاز ما به بینایی کاملاً مشهود است. معمولاً افراد بینا اطلاعات مختصری درباره ی نابینایان دارند. برخی از افراد تصور می کنند که بینا افراد بینا و نابینا از نظر حسی حرکتی، رفتاری و شناختی تفاوت های بسیاری وجود دارد. اما حقیقتاً این است که تفاوت بین -این دو گروه فقط در حد دیدن و ندیدن است و ویژگی ها و خصوصیات چگونگی خلق و خو، استعدادها، علایق، تمایلات و نظایر آن تفاوت های فردی می باشد که در بین کلیه ی افراد یکسان است. نارسایی های بینایی کودکان دامنه ی وسیعی دارد و معلولیت بینایی آنان با یکدیگر متفاوت است. جامعه ی دانش آموزان معلول بینایی با توجه به میزان دید، از نابینایی مطلق تا نابینایی با حداقل درک نور یا درجات مختلفی از کم بینایی را شامل می شود. بنابراین برخی از دانش آموزان برای خواندن از خط بریل استفاده می کنند و بعضی دیگر حروف چاپی درشت یا معمولی را با استفاده یا بدون استفاده از وسایل کمکی کمبینایی می خوانند. عده ای دیگر، از ترکیب این روش ها اعم از بریل، حروف چاپی درشت و رایانه های گویا استفاده می کنند.

کلمات کلیدی:

بینایی، تفاوت های فردی، معلولیت، آموزش، خواندن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1949110>

